

عنوان مقاله:

نوسازی بافت فرسوده شهر داراب در راستای توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین همایش ملی و تخصصی پژوهش های محیط زیست ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

اکبر زمانی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

بافت های فرسوده، بافت هایی هستند که در فرآیند زمان طولانی شکل گرفته و تکوین یافته اند این بافت ها در گذشته دارای عملکرد منطقی و در راستای توسعه پایدار واحد ارزش های فراوان بوده، ولی امروزه به دلیل فرسودگی در محاصره تکنولوژی عصر حاضر گرفتار گردیده و از لحاظ ساختار و عملکردی دچار کمبودهایی شده است و قادر به رفع نیازهای ساکنین خود نمی باشد. بنابراین برای نوسازی بافت فرسوده و بهره برداری اکولوژیک از انواع انرژی ها و خصوصا انرژی های پایدار و بی زبان در راستای توسعه پایدار نیازمند طراحی ساختمان سبز می باشد از این رو برای نوسازی بافت های فرسوده شهری به منظور کاهش مصرف انرژی و حفظ محیط زیست باید از فناوری های مربوطه استفاده کنند هدف این تحقیق نوسازی بافت فرسوده شهر داراب در راستای توسعه پایدار می باشد این تحقیق که از نوع توصیفی - تحلیلی است با استفاده از مطالعات کتابخانه ای، اسنادی و میدانی بررسی شده است نتایج نشان می دهد به دلیل عدم توجه مسئولین و برنامه ریزان بافت فرسوده شهر دارای در طی دوره های زمانی خالی از سکنه و ساختمان ها تخریب و متروکه شده اند بنابراین می توان با احداث ساختمان های سبز ضمن حفظ محیط زیست انرژی پاک بیشتری ذخیره و به سرزندگی بافت و ماندگاری جمعیت این بخش از بافت شهری با تاکید بر توسعه پایدار کمک کرد

کلمات کلیدی:

بازسازی ، بافت فرسوده ، شهرداری ، ساختمان سبز ، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/293081>

